

OPPI-ISIÄ IV D

Väinö Hotti

(nettikuva)

RISTO SANTALA

18.5.1929 – 26.9.2012

(nettikuva)

TAIVASTEN
VALTAKUNTA VASTAAN
HYÖKÄTÄÄN

© Risto Santala 1965
Kirjana julkaissut Kansan
Raamattuseuran säätiö
1965

Teh. (ositt) VHn

ESIPUHE

Kristillinen seurakunta on meidän aikanamme uuden vaiheen edessä, jolle on ominaista, että **ihminen kasvaa ja Jumala pienenee - ihmistä puetaan ja Jeesusta riisutaan**. Aikamme moderni ihminen on näkevinään Jumalassa lastenkaitsejan, jonka holhouksesta täytyisi irtautua. Tämä ihmisen titaaninen kasvu on johtanut kapinaan kaikkea tuonpuoleista vastaan.

Kapinan johtoon näyttävät asettuneen usein juuri **jumaluusopin edustajat**. Taivasten valtakuntaa vastaan hyökätään **selustasta käsin**.

Mutta tilanne ei ole uusi. Jo profeetta Jeremia huudahti: **"Voi paimenia, jotka hukuttavat ja hajottavat minun laitumeni lampaat, sanoo Herra."** Profeetta Jesajakin näki saman ilmiön: **"Tämän kansan johtajat tulivat eksyttäjiksi, ja johdettavat joutuivat hämminkiin."**

Juuri se on antikristillisyyttä, että ihminen astuu Jumalan valtaistuimelle: hän **"korottaa itsensä yli kaiken"** ja julistaa lopulta olevansa Jumala (2 Tess. 2: 4). Tämä **"laittomuuden salaisuus"**, josta myös Kuolleen meren kääröt puhuvat, **"on jo**

vaikuttamassa" (2 Tess. 2: 7). Mutta kun evankeliumin purkumiehet toimivat, mekään emme saisi vaieta. Olen hämmästykseni joutunut toteamaan, että nykyinen uskonnottoman kristinuskon ja ihmisen oman kasvun linja noudattaa pääosiltaan kolmikymmenluvun **saksalaisuskonnon äänenpainoja**. Siksi tahtoisin varottaa: tämä on kielletty ajosuunta.

Viisaat kysyvät aina jälkeensä: Miksi kirkko vaikenä? **Vieläkin viisaampaa olisi kysyä: Miksi vaikenemme NYT?**

Kaksikymmentä-kolmekymmentä vuotta sitten Israelin lehdistössä esiintyi nimimerkki **I p c h a m i s t a b r a**, jonka kirjoituksia kaikki lukivat. Tämä arameankielinen sana merkitsee 'asian esittämistä kärkevimpänä vastakohtanaan'. Tällöin lukijan on otettava omakohtainen kanta kulloinkin esillä olevaan kysymykseen.

Oheinen kirjanen ei ole vain "ipcha mistabra", sillä ei ole kysymys pelkästään jumaluusopillisen kielen ja ilmaisun ongelmasta. On kysymys itse asiasta. Jos emme huomaa tätä ajoissa, voi seuraava sukupolvi ajautua kriisiin, jollaista ei ole koettu koko ihmiskunnan historiassa. Toivon, että lukija unohtaa taitamattoman esitystavan ja kuulee varsinaisen sanottavan.

Jerusalemmissä elokuun 8. päivänä 1965

Taivasten valtakuntaa vastaan hyökätään

"Johannes Kastajan päivistä tähän asti hyökätään taivasten valtakuntaa vastaan, ja hyökkääjät tempaavat sen itselleen", Matt. 11: 12.

Rabbiinien esikuvan mukaan Uuden testamentinkin sanat pitäisi tulkita ensin pshat, 'yksinkertaisesti', juuri niin kuin ne on sanottu. On ollut totta "tähän asti" ja aina, että taivasten valtakuntaa vastaan hyökätään. Tämä sana on omankin aikamme otsikko. Mutta Jeesus ilmoitti, että "hyökkääjät" ja "valtakunnan" vastustajat voivat "temmata" valtakunnan virallisen edustuksen itselleen. He voivat tunkeutua rintamalinjojen taakse ja vallata kirkon hallinnon.

Kirkon historiasta ei saisi antaa koskaan liian ruusuista kuvaa. Ulkonainen kirkko on parhaimmillaankin vain palvelija ja altis erehdyksille. Vain Jeesuksen Kristuksen hallinta antaa kirkolle sen mielekkyyden. Kirkon tulisi olla taivasten valtakunnan edustaja. Mutta ilmeisen usein ovat vastustajahenget saaneet voiton Kristuksen

edustajiksi kutsuttujen sydämessä. Ajatelkaamme vain katolisen kirkon vaiheita kautta vuosisatojen. Miten usein onkaan väkivallan ja vainon tai suoranaisten saastaisuuden henki tunkeutunut kirkkolaitoksen suojiin. Tai ajatelkaamme itäisessä naapurimaassa omalla vuosisadallamme tapahtunutta kehitystä. Neuvostoliiton hallitus on järjestänyt omia miehiään ortodoksisen kirkon johtopaikoille ja sikäläisiin teologisiin seminaareihin. Sama toiminta on jatkunut sen "satelliittimaiden" ortodoksisissa kirkoissa.

Kirkon vaarana on aina ollut, että vieraat voimat ovat soluttautuneet omien rintamalinjojen taakse.

[Ilmestyskirja](#) kuvaa sattuvasti evankeliumin liikkeelle lähtöä. Ensin lähetettiin "valkea hevonen" asialle. "Ja sen selässä istuvalla oli jousi, ja hänelle annettiin seppäle, ja hän lähti voittajana ja voittamaan" ([Ilm. 6: 2](#)). Mutta sitten "lähti toinen hevonen, tulipunainen, ja sen selässä istuvalle annettiin valta ottaa rauha maasta - -" ja pian läksi liikkeelle "musta hevonen" ja sitten "hallava" ([Ilm. 6: 4-8](#)). - Kirkon jumaluusopilla on ollut taipumus ottaa ratsukseen hyvinkin kyseenalaisia hevosia. Katolinen kirkko mukautui aikoinaan uusplatoniseen ajatteluun. Parin viime vuosisadan aikana protestanttinen teologia on turvautunut ajan filosofisiin näkemyksiin. Nykyään saadaan rintamatuki psykiatrian ja sosiologian alalta. Tämä kaikki on kuitenkin väärää hapatusta. Sen onnistuu pitää mielet käymistilassa oman aikansa, mutta yhä uudelleen se vain vahingoittaa evankeliumin omaa sanomaa.

Pappi Aaronin pojat Naadab ja Abihu olivat alttiit kirkkouudistuksille. He "ottivat kumpikin hiilipannunsa ja virittivät niihin tulen ja panivat suitsuketta sen päälle ja toivat vierasta tulta Herran eteen, vastoin Hänen käskyänsä. Silloin lähti tuli Herran tyköä ja kulutti heidät, niin että he kuolivat Herran edessä" ([3 Moos. 10: 1-2](#)).

Pois punaiset, mustat ja hallavat "hevoset"! Pois vieras tuli teologian alttareilta!

Taivasten valtakuntaa v a s t a a n hyökätään.

Tässä Jeesuksen ennustuksessa ei ole sinänsä mitään outoa. Olihan Pyhä Henki ilmoittanut jo hurskaalle Simeonille, että Jeesus oli oleva lankeemukseksi ja nousemukseksi monelle Israelissa ja merkiksi, jota v a s t a a n sanotaan ([Luuk. 2: 34](#)). Outoa on lähinnä, että vastaanpanijoina on usein juuri se joukko, jonka tulisi edustaa taivasten valtakuntaa. Ja tätä Jeesus lienee tarkoittanut Matteuksen evankeliumin sanallaan.

*Eräät raamatunselittäjät ovat arvelleet, että kyseisessä jakeessa käytetyt kreikkalaiset sanat **biazetai** ja **biastai** 'hyökätään' ja 'hyökkääjät', viittaisivat määrättyihin demonivaltoihin, ns. väkivaltaisuuden henkiin. Juutalaisuus tuntee*

ainakin seitsemän demonivaltojen ryhmää. Muuan näistä on **kochoot chamas** tai **kochoot chabalaa** (hebr.) 'väkivaltaisuuden ja ilkivallan henget'. Nykyhebreassa sana **chabalaa** tarkoittaa 'sabotaasia'. Tämän tulkinnan mukaan nuo sabotaasivoimat voivat hyökätä Jumalan valtakunnan selustaan ja täyttää kirkon ja sen johtajien mielet siten, että heistä tulee lopulta evankeliumin purkumiehiä.

Puheena olevan Matteuksen evankeliumin kohdan yhteydessä on useimmiten viitattu Luukkaan evankeliumin 16. luvun [16. jakeessa](#) oleviin sanoihin: "**Johannes Kastajasta lähtien julistetaan Jumalan valtakuntaa, ja jokainen tunkeutuu sinne väkisin.**" Kumpikin jae tulkitsee Jumalan valtakunnan eri puolia: kristityn elämän jokainen vaihe kysyy taistelua. Jeesus ei tullut tuomaan rauhaa maan päälle, vaan miekan ([Matt. 10: 34](#)). Jumalan tahdon rajamerkkien polkeminen johtaa aina väärään rauhaan. Silloin elämämme rajakahakat lakkaavat luonnostaan. Kristitty on aina kilvoittelija ja kristillinen kirkko tunnustuskirkko.

Tulkinta väkivaltaisuuden hengen demonivalloista asettaa erityisesti meidät uskovat ahtaalle. Jos olemme valvomattomat, voidaan elämämme lampunjalka sysätä syrjään. Meistä voi tulla jopa Jumalan valtakunnan vaarallisimpia vihollisia.

Erikoisesti meidän aikanamme, jolloin "laittomuuden salaisuus" tuntuu olevan jo vaikuttamassa ([2 Tess. 2: 7](#)), voimme langeta rakkaudettomuuteen. Jeesus ilmoitti jo etukäteen viimeisistä ajoista sanoen: "**Sentähden, että laittomuus pääsee valtaan, kylmenee u s e i m p i e n rakkaus**" ([Matt. 24: 12](#)). Voi olla, että tässäkin Jeesuksen eskatologiaan puheisiin liittyvässä sanassa olisi kysymys laittomuuden sabotaasihengistä. Kun "laittomuus pääsee valtaan" ja "laittomuuden salaisuus" vaikuttaa jopa kirkkomme sisälläkin, meidän tulisi "noudattaa itsemme hillitsemistä kaikessa" ([1 Kor. 9: 25](#)). Emme saisi menettää "mielemme malttia" niin, että arvostelemme epäkohtia sabotaasihengessä. "**Kaikki, mikä on Jumalasta syntynyt, voittaa maailman**" ([1 Joh. 5: 4](#)) - siksi meidän tulisi pyytää arvosteluihimmekin Jeesuksen Kristuksen antamaa mielenlaatua. Silloin voitamme ilkivallan demonihenget.